

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben házhoz hordva
és időkre postán küldve:
Egész évre . . . 4.—
Félévre . . . 2.—
Negyedévre . . . 1.—
Egyes szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:

3 hasábos péttisor egy-
szeri hirdetésnél soronként
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitótér péttisora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utcaz hová a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.

✉ Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és YACHOTT KÁROLY.

Kiadó és lapfajdos: Kardos G.

KIADÓHIVATAL:

Főttéza hová az előfizetések és a lap szét küldésére
vonatkozó felszólalások intézendők.

1848. márczius 15.

„1848! Te csillag, te népek hajnal
csillaga! Megvirradt, felélt a föld, fut
a hajnalról a nagy éjszaka, „szegi lelkesen
a szabadság ihletett lantosa. Igen, az 1848
ik évvel kezd a szabadság hajnala deren-
geni s 1848. márcz. 15-én ott látjuk már
pompájában ragyogni a szabadság napját.
— látjuk a fény győzelmét az árnyon, a
joggyenlőséget az egyenlőtlenségben, s a
bűn felett az erény győzelmét.

A tavaszi enyhe szellővel a szabadság
langy fuvalma kél messze nyugaton —
Franciaországban: — folytatva utját kelet
felé szélle, majd viharra növekedve ér
hozzánk is egy hulláma, mely végre fel-
ver é százados aléltóságába esett nemzetün-
ket. Ez ébredés képezi hazánk történeté-
nek fordulópontját.

Egét szükségét érezék nálunk is a
reformoknak; Pozsonyban lázas hévvel
tanakodtak az ország eddigi sanyaru hely-
zetének javítása felett. Felirat szerkesz-
tett, melyet — Kossuth indítványára —
egy küldöttség volt Ó Felsőséghez viendő.
Pesten pedig márczius 14 ére az ellenzéki
körbe közgyűlés lön hirdette, melyre meg-
hívták az ifjúságot is. A gyűlésen Irinyi
József 12 pontban foglalta össze a nemzet
jogos kívánalmait, mondván:

„kivánjuk a sajtó szabadságát, a censura
eltörlését.

Kérünk felelős ministeriumot Bpsten.
Évenkénti országgyűlést Budapesten.

Törvény előtti egyenlőséget, polgári
és vallási tekintetben.

Nemzeti őrsereget.
Közös teherviselést.
Esküdtársakat, képviselőket egyenlőség
alapján.

Urbéri viszonyok megszüntetését.
Nemzeti bankot.
A katonaság esküdjék meg az alkot-
mányra; a magyar katonákat ne vigyék
külföldre s a külföldieket pedig vigyék el
tőlünk.

Végül uniót Erdélylyel.
„Aztán legyen béke, szabadság és
egyetértés.”

Yachott Imre indítványára pedig 13-ik
pontnak még azt is felvettyék, hogy a po-
litikai államfogyok azonnal szabadon bo-
csátassanak.

S míg az ifjúság a teendők felől to-
vább tanakodik, jó hire a Bécsben kitört
forradalomnak. Olaj volt ez a szent tüze,
mely a lelkesedést a legmagasabb fokra
esigázza.

Lázus nyugtalansággal várta mindenki
a másnapot. Esős, sáros idő volt, de azért
tengernyi nép hullámozott fel s alá az ut-
czákon. Falragaszok hirdették mindenfelé,
hogy: mit kíván a magyar nemzet? — A
fiatalság a Pilvax kávéházba sietett, — itt
volt ugyanis a kör helyisége — s jókayt
kérték fel, hogy a 12 pontu petítiót a nép
által is könnyen érthető alakban fogal-
mazza meg. A kérésnek engedve, egy
aszatra állott, s onnan viilanyozá fel a

megjelenteket lángszavaival, — dörgő éljen
harsogások és határt nem ismerő lelkesé-
dés között olvasta fel: „Hogy mit kíván
a magyar nemzet?”

Jókay maga mondja: „Valami villanyos
melegség állta el ekkor minden ta-
gomat; érzém, hogy végtetes szó az, a
mihez kezdék, de el voltam rá szánva, ha
áldozatul esem is.

Utána Petőfi Sándor állott elő elsa-
valván lángragyujtó költeményét. — s za-
valta oly hevível, oly isteni lelkesedéssel,
hogy a hallgatókban „forrt a vér, mint az
örvény árja.”

A „Falpra magyar” még jobban fel-
gyújtá az amugy is égő kedélyeket s ezer
meg ezer ajakról hallatszott viszhangképen
„Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább
nem leszünk!”

A rabtság bilincseiből mindenkéltől a
sajrótt kellett felszabadítani.

A Pilvax kávéházból egyenesen a hat-
van utcai Landerer és Heckenast-féle
nyomda elé hullámozott a nép; hol Petőfi
és Jókay már egybegyűlvé taládk írótar-
saikat a nemzeti színház tagjait.

Mintha az ég is örömkönyűket hullat-
tott volna e dicső dolgok látásán,
még mindig folytak a menny cseppei s a
közönség esőernyőket tartott.

„Uraim! — kiáltá Petőfi a közönségre
— lehet, hogy egy óra mulva golyók hull-
lanak ránk eső helyett; akkor elfutunk-e?

Válaszul nem csak esőernyők, de meg e
kalapok is eltűntek a fejekről abban a

TÁRCZA.

A bujdosó.

Letűnt a fény sugár
A éj korom sötét,
De boldog az, ki már
Lahunya két szemét!

Az álom lány ólén
Oh! nincs helyem nekem,
Mert lopva az enyém
Tulajdon életem.

Ki szívem és hazám
Szabadnak alkotád
Te véd meg jó Atyám
Az eltiport jogát.

Küzdék e szent jogért
Élet s halál között,
De mostan ép azért
Levék ily üldözött;

Az álomk éjjelen
E zord erdőkön át

Azért hagyom el én
A drága jó hazát.

* * *

Hűvös szellő süvölt
A lombos fákon át.
S a szuhogás között
Az erdő hangot át:

Panaszt esicsereg a fán
Felém egy kis madár,
A gondos szárny talán
Őt sem takarja már?

Sokan vannak együtt
Kizaklaták szegényt,
A szárny alatt a hol út
Lefogallak helyét.

De anyja őt a mint
Busulni hallana,
Mégérti tan a kint
S vevé a szárny alá.

Oh! mindennem s anyám,
Ki cdingén ápolál

Te hon! jó vagy hozzám
Karod kitarva áll:

Miként anya madár
Vennél a szárny alá,
A eszlözvény, ha már
Neked nem tiltana.

Szabad a méh s madár!
Hazám virányain,
De honi naposárg
Engem csak utra int.

Hazam! te nélkülöd
Pedig mit ér a lét?
Hiszen e bus szivet
Csaa is te éltetted!

* * *

Igy elmerengve mar
A kinok tengerén
Elöttem a hatar,
Hogy által lépjem én.

A földre hullva aztán
Könyvekkel áztatám,

pillanatban, mikor Irinyi a nemzet kívánalmának első példányát a következő beszég kíséretében mutatta be:

„Márczius 15 ike d. e. 12 re nagy idő szak a magyarok történetében: lme itt van a sajtószabadság első példánya, a nép hatalmának első gyve. Akármí szabadsága is fog lenni egykor a magyarnak, azon dicsőségé mindig megmarad, a legnevezetesebb, e sajtószabadságot, maünk vívtuk ki.”

Az első példány maga Irinyi, a másodikat Petőfi, a harmadikat Jókay nyomattatta saját kezűleg, nehogy a dolgok szerencsétlen kisértés esetén a szegény nyomdászmenyest érje a baj.

A szabadságot legelső termékeit, — t. i. a nemzet kívánatait s a Talpra magyart, — ezer meg ezer példányban osztották ki a nép között: az első példányokat pedig Kubinyi igazgató a muzeum levéltárába helyezte el örök emlékül.

A szabadságot felszabadítása után Stancsics Mihály politikai fogoly kiszabadítása következett. Küldöttségek menesztettek e végböl a budai helyt.írótanáchoz hogy egyrészt rábírja a cenzura eltérő sére, másrészt kieszaközölje a „Nép könyve” s a „Józan ész” cz. munkák miatt elfogott író Stancsicsot. A küldöttség sikeres eljárása kimondhatlan lelkesedést keltett a népben. A kiszabadult író fellobogózt kocsí vitte át Pestre; a fiatalaság — kifogya a lovakat — maga vonta a kocsit egészen a városház térig s a merre csak ment a díszonat, mindenfélre ezek eljenzése kísérte őket.

Este Bajza József, a nemzeti színház akkori igazgatója díszelőadást rendezett az örömtöl itasult nép számára s fényes kiállítással játszottak nemzeti színű komárdákkal ekésített színészeink Katona József „Bánkban”-ját.

A mozgalom többi napjai is arra vallottak, hogy az ezredévtől átszenvedett nemzet méltó a kivívott szabadságra. Az egész város fény- és örömban uszott. Magyarország a szabadság örömnapját élte.

S mit végzett ezalatt az országgyűlés küldöttség Bécsben.

István nádor vezetése alatt nagy küldöttség ment Ó Felségréhez, előadandó az

országgyűlés kívánását, — a Kossuth által szerkesztett feliratot. A küldöttség nemzeti zászlóval s ünnepélyes díszmenettel vonult a városháza, roppant lelkesedésre bangolva a bécsi kedélyeket, kik odáig mentek határtalan örömeikben, hogy István nádor kocsiját maguk a polgárok vonták be a császári palotába; a hölgyek pedig kihajolva ablakukból kendőket, zászlókat lobogtattak, virágokat hintettek le a menet útjába s este káprázatos fényben uszott Bécs városa.

Másnap a nádor gyönyörű beszéd kíséretében nyújtá át Ó Felségrenek a feliratot, ki a következő napon vagyis 17-én a következő levelet intézte a nádorhoz: „Kedves ücsém, főségsége főherceg Nádor ur! Azon alázatos fölrásból, melyet Magyarország rendfő nevébe s a mai napon kedveltség által kezemhez vettem, „megértvén a hü magyar nemzet kívánását semmit sem késem atyai szívem tiszta sugallatából kijelenteni, hogy mindazon kívánásoknak teljesítésére, melyektől kedvel Magyarországom boldogsága és alkotmányos felvirázása már most feltételezve vagyon, szívesen fordítandom gondjaimat stb.

A király tehát meghallgatta a nemzet óhajait s még az nap megalakítottat a független magyar ministerium, előlük, Battyány Lajos grófot nevezvén ki.

A sors könyvében azonban írva volt: a magyar még mindig nem szenvedett eleget szabadságáért.

A bécsi titkos kormány mely hagyományos poitikai elvéhez” hogy t. i. Magyarországot Ausztria igájába hajtsa, — makacsul ragaszkodott, már a következő hét folyamán elhatározta hogy a királyi kéz által szentesített alkotmányt és törvényeket visszavonni. Ezen aljas czélja nyíltében a legaljasab eszközöktől sem riadt vissza. Szolgálatba fogadta a félrevezetett nemzetizegeket — szerbeket, horvátokat, románokat, — kiket pedig mindig testvéreként szeretett a magyar mindig testvériesen osztotta volt meg velük sok vérről szerzett jogait és szabadságot. Jutalmul ilye nyílt ellenségként törnek drága hazánkra a császári seregek által segítettve.

aludtunk, hogy fölébredni lehetetlen leendő. Cseledeink s munkasáival azonnal kiindult azután tanyáink felé, hol mindaddig, míg a reggelhez haza hini, nyolcz óra tájban magam érte nem mentem egy elfoglalta figyelmet a folyó munka, a csatás-vetés; később a rétkaszálás, gyűjtés s végre az aratás és egyebek, hogy észre sem vette az idő előhaladását, a hívóesét vagy forróságot, s valóban elcéljette volna, hogy az embernek ennie is kell és szükséges.

Le nem írhatom, milyen öröm volt reám nézve reggelenként, érte sétálni. Mig vele együtt haza nem jutottunk, addig én sem reggeliztem volna semmiért.

Széles karimájú kerti szalmakalapot a fejemre téve, melynek világoskék lengő szalagjai már a távolból jó reggelt lobogtattak Sándorom felé — mint enyelveg mondani szokta, — végig sétiek a viruló akácza sorok között, melyek egyes-nesen tanyánkhoz vezettek, olyan vidaman, olyan könnyű szívvel haladtam előre mint azon ürölgyegek, kik a világot zajában keresnek élvéteket, talán elképzelni nem képesek s csak mosolyogni jognak ily együgyűség felett. — Hat még mikor Sándoromat megpillantam nyajas arccal előmbesietni, leírható-e mily kedvesen lepett meg, mennyire elragadott.

De hála a mindenhatónak, — hogy két főkétesen áldotta meg nemzetünket: hon és szabadság szeretteit. Hogy is értük volna tehát összetett kezeikkel az ég-bekéltől igaztalanságot? Felvette a nemzet elébe dobott kesztűt, kivonta sok diadalt nyert kardját helyéből s ismét „Herkulessként érczuzogány rezegett kezében.” Kossuth harcraüzelő szózata felhangzik; a szabadság íhlete által felkellesített fiatal ujoncz honvédeink Hatvannál, Isaszegnél, Vácznál, Nagy Sárlnál, Komáromnál, porrá zúzták az önkényes hatalom csordáit s óda Buda ormán ismét büszkeséggel lengett a háromszíni nemzeti lobogó.

De az osztrák hadaknak segítségére jött ekkor az északi medve s fáj szívemnek, midőn arról kell megemlékezmem hogy az ellenség annyí armánya után Világosnál sötét gyász borult a magyar nemzetre.

Történetünk ezutáni lapja gyászkezzel látványt él az egész 1867-ig; — ne lapozgassuk most őket, ne szomorítsanak el azok bennünket a mai általános örömnepben.

1867-ben Ó Felsége Ferenc József királyunk — Isten éltesse soká; — nem hallgatván többé rossz tanácsadóira — az alkotmányosság terére lépett s most elmondhatjuk a költővel:

„Es így baj és vesztel között
Érezedök áll honuk,
Majd letűnik a honalyba,
Majd feltámad csillagunk,
Letűnik áltelve sönköl
Szem látván ádó saradot!
Egy sokajjal zengi ajkunk:
Isten áld meg a magyart!”

Szente Arnold.

Levél a szerkesztőkhoz.

Tekintetes szerkesztő ur!

Jóllehet nincs szerencém becses lapjuk bel-munkatársai közé tartozhatni; mégis engedjék meg, hogy kívül állva is szólghalhasak néha egy kis közleményvel; mert néztem szerint vidéki lapra nézve csak előnyos lehet, ha minél többet foglalkozik vidéke helyi érdekeivel.

Mint e város hi polgárait örömmel tölt el minden mozzanat, mely annak egy-egy lépésével való előhaladást jelenti. Hogyne örülhet hi annak a hatalmas előrelépésnek, melyet városunk azzal tett, hogy saját helyi sajtót teremtett magának? Csakhogy én mint orvos egy kissé meg-

Ha már oly messzire kifáradtam, folyónosan hegynek fölfelé tartva, egyszerre csak nem fordulhatnék vissza, — hiszen kissé arcomat szoktatlan pirosnak, hevültnek találá, — hogy ne kívánta volna hát, hogy uljek kissé mellé a zöldelő a tarka virággal hintett retség bársony szönyegére.

És itt ülve egymás mellett, Sándorom elmutogató, mint dolgoztak emberci hajná óta, — jó vagy középszerű természetű voltató-e, — s mennyi munka van még hátra a falyó hát napjaira.

Minden szavát érdeklél figyelém, osztottam örömeit s aggodalmát a mutatkozó természetnek minőségéhez képest, s így fele gondot leemelém vállairól, míg örömmellet kétszeresen tevév az előle. Oh de szép, de kedves reggelek voltak azok!

A jövendő felé bizalomteljes hittel tekintünk s a jelen boldogságot, a mint csak szív képes lebelni, élvezünk az illatozó mezőn egymás mellett ülve, — hol olykor kedves terveinket, álmainkat füzőgöttük tovább, fiascsánk jövendője felé, s mi sok mindent tudtunk fölébe bészni, ki még alj beszélt! — míg maskor szó nélkül, halgatva ülünk ott a mezőn, de kezem az övében pihent, fejem a vállára volt hajtva, s nincs oly ékeszőlása, mely kifejezhetné az ily pillanatok varázstát.

Gondolva ez vigaszt
Hoz némiképp reám.

De nem lehetek én
E szeut helyes tovább
A hajnait im fölé
Deriti bíborát;

Hazám földjén tehát
Vég szavomat legyen:
A bujdosó honat
Oh áldd meg Istencm!

Gaal István.

Rajzok a multból.)

A költő mint gazda.

Mialatt Sorskis Albert megjelenése N. Redén valóságos új lendületet, élénkiséget idézett elő, — férjem nem mulasztá gazdasági teendőit.

Tavasztól fogva, mikor a mezei munka megkezdődik, együtt kell a nappal, s oly események hagyta el a szobát, melyben én és kis fiam még

*) Mutatvány Vachott Sándornak. Emelkírásait nyomtatás alatt levő második kötetből.

Végül az „Eredeti Magyar Dalars” czélutúzt ki azt is, hogy utat, módnyújtson az ifjabb generáció nemzedékének arra nézve, hogy műveiket a nagy közönségnek bemutatassák. Felhívja tehát mindazokat, a kik zene szereszelés felhívásának, de szerzeményeikkel még a nagy közönség elé nem léphettek, műveiket beküldésére, hogy kiadalmásruháig, esetleg átjuttatva a „Dalarsban” közöltessék.

A lap előfizetési ára: egész évre 6 ft, fél évre 3 ft, nyelvédiére 1 ft 50 kr., egyes szám ára 60 kr. Gyűjtöknek a előfizetés után tiszteletpénzt. Előfizetheti a szerkesztőségél Déván (Hunyadm.).

Külföldiek.

Március 15-ike. Városunk intelligenciája a nagy naphoz igaz-méltóan ünneplte meg március 15-éket, tarsas vacsora rendeztetett a nagy vendéglő éttermében, mely alkalommal szebbnél szebb tiszteket mondattak s közben lallangoló hazafiai érzelmekkel a nagy naphoz illó dalok énekeltek s több nevezetesebb epizód be-szélletett el a szabadságharc idejéből a közvetlen szemléltől által. A legelső toaszót emelkedett hangon s szokott kécszólással Hájós Mihály mondotta Kossuth Lajosra, melyet az ünneplő közönség felhívással fogadott végig, melynek vég-gertéző énekeltek tette. Kossuth néta s nyomban ezután Hájós Mihály a következő tartalmú levelet olvasta fel: Kedves Barátom! Március 15-ét mint értesültem, megakarjátok ünnepelni, ez okból te-hát, mint az 1848. év március 15-én Pesten. Nyáry Pal énekelte alatt megalakult központi forradalmi bizottságnak egyik, még életben levő tagja és az akkori események tényleges részese, barátok vagy szíveslye üdvözlömet megküldeni. Bellatiné, marc. 14. 1889. ószinte barátod J. Mocsary János. A levelet írót a közönség vilárossan megfogadta. Toaszót mondott még dr. Jozsa Fábán a jelenlévő 48-as kapitányra Rath Jánosra és a többi még elő 48-as honvédekre, mint Rath az ő és még elő tarsai nevében gondolat kézi-tet beszéddel megköszönt; továbbá dr. Király Mór éllette Mocsary Jánost, mint a 48-as forradalmi bizottság egyik tagját. Murkovies János mint közvetlen szemlélt egy igen érdekes és szomorú epizódot beszélt el az Olaszországból ha-zatérő magyar huszár csapatról, ezután Hájós Mihály a jelenlévő ellenziki képviselókre, Patáky Kálmán Hájós Mihályra, mint az ünneplés meg-nyitójára, dr. Király Mór Karabélyos Elek-re, Hájós Mihály Murkovies Jánosra, dr. Király Mór, Hájós Gyulára, Murkovies János dr. Király Móra, Hájós Mihály Kelcz Gyulára, Rath Jánosra, a doctorokra, Kelcz Gyulára, dr. Király Móra stb. mon-dott toaszót. A szépnappely körülbél (el 12 órákor végződött. — Azt halljuk, hogy városunk polgársága is megünneplerte e nevezetes napot Neubauer András vendéglőjében.

Közzététel. A szépen fejlődő és folyton gyarapodó alsó-rendű tákarékpénztár március 14-én tartotta évi rendes közgyűlést, melyen a részvevők nagy számmal jelenek meg. A gyűlésen az intézők érdekeit előmondván a többi ügyre ismételték fel. Az üresedésben levő tiszteki igaz-gatósgát tagnak Lenck Ödön választották meg. Tovább megválasztottattak az alapszabályoknak azon pontja, mely szerint eddig az igazgatósgati tagok választásokat magok által a vezérigazgató — ой formán — hogy ezután ne az igazgatósgati hanem a részvevők: válasszanak vezérigazgatót e me változtatás jóváhagyás végett felterjesztette a törvényszékhez, melynek megőrtönte után rendkívül közgyűlés hívattk össze s ez fogja a Jarcey-v. Vintze halálával úr-szedésbe jött vezérigazgatót által választani a többi ügyre ismételték fel. Füss Nándor idejelenesen megválasztott vezérig-zatósgát tagja az igazgatót tiszteki viselni. A közgyűlés jótékony célra 400 forint szavazott meg. E pedig 150 forint korházra, 100 forint kisdévodóra, 60 forint a polg. iskolának, 40 et a kath elemi iskolának, 20-at az új. iskolának és 30 forintot a tuzoltó-egyletnek szavazott meg.

Az alsó-landvai új. temetkezési-egylet (Hevra Kadische) március 10-én tartotta nagyszámú közönség részvételé mellett 5544 új. rendes közgyűlést. A gyűlés legelő tagzata volt az elhunyt törvényszék ellet birtokos részét legyőzők vétele. A többiek között elhatározták az is, hogy az egylet írott alap szabálykivonásának, melyre a költségek megvázoltattak. A birtokosok egyo-nából az 1878. évben jóbörköny célra — a kintu-tások szerint — 185 forintot iordítottak.

Hyelyegazítás. A múlt számbunkban gyilkos-ság címűen egy téves közleményt hoztunk, mely szerint abban jelen alkalommal biztos értesülésünk alapján ezennél hyelyegazítunk. Ugyanis a csony-negyelvi” bíró egyáltalán minem gyanaftára, gyilkos-sággal, az ítélt kintu-tás, mint a kértéri meg-festett orvosi vizsgálat constaltja agyszélhü-dés közvetében halt meg.

Háviszat. A szeményei hálosának március 10-én a raktáknak pedig 8-án ritka szeren-eséiök volt; a szemények a Maruból tiz mássa halat fogtak ki, a raktákaik pedig nyolcvan más-zat, a halak közt volt több csuka, haresa s más penezes halak s különösen a haresak között vol-tak igen szép példányok, egy némelyike tiz ki-logramot is nyomott. A raktákaik a fottogt halak legnagyobb részét eladás végett Kanizsára szal-lították.

Keszethelyi kereskedő ifjak utób megártó-zat ténészestyle bár kitünően sikerült, még is minden örömeim van arómje. Ugyanis mint biztos forrásból tudatják lapunkat, egy gazdasz ki színtén a vigálmal részt vett, annyit vett be a persze jögg badacsónyiból, hogy részegségében a terem közepére feküdt, s egy épen arra tanczó pár nem sejtve a padlón hanyat fektet vészélyt, neki tánczói, keresztül buktak rajta még pedig igen szerenestellenül, mert a kisasszonynak hádiszében levő felső fejébe vágódott. Bizony az ily fiatal embereket ki jelenleg a Juma-Patajón hávas ves-tészestelenek jó kedélyt mulatoznak s me-gszégyentek, az alkalmazzák mint a múlt, eddig elöttünk ismeretlen okból revolverrel szava-zókat. A boldogtalan — mint utób értesülünk anyagi körülmények miatt követte el tetteit. A fiatal ember a helyb. izr. rabbi testvér-bátyjának fia.

F. h. 2-án Sümegen előklőb bál tartatot, melyen az intelligencia a vidékről is szép számmal volt képviselve. Jelen volt: Mészöly Róza k. a. (Énying, fehér atlasz rózsásin csipke áttu-zattal elő bolyba és szallag díszszel) Bogvay Irén k. a. (Sármellék, fehér atlasz, rózsásin szallag és díszszel) Klüss Vilma k. a. (Szalapa, fehér atlasz gyöngyvirágú) Bogvay Ilon és Makin k. a. (rózsásin atlasz, katon szin szallag és csip-kével), Berger Tinike (Z.-Stt. Gróth, fehér selyem gazd, gyöngyvirágú) Bogvay Ida k. a. (Rend-ék. Cser atlasz, elő zöld szallag díszszel) Mo-jar Madeleina k. a. (rózsásin moir, selyem csip-ke áttuazzal) Barány Mariska k. a. (fehér atlasz kék szallag díszszel), Takács Vilma k. a. (rózsá-sin atlasz, elő zöld szallag s virágú), Babos Mariska k. a. (rózsásin atlasz, és virág díszszel), Bogvay Irma k. a. (Rendék, kerm atlasz csipke díszszel), Fortinos Jenny k. a. (Szalapa, hazo-szin illuszat áttuazzal) Takács Irén k. a. (kék atlasz, fehér; csipke díszszel) Közary. Aurené unő (Zalabér, zekete selyem melveure, ezüst him-zéssel és uszályval), Takács Zsigmondné unő, (fekete satin-melveure, rózsásin-moir-selyem be-téttel), Fulop Kálmánné unő, (fekete selyem uszályval, (özv. Kijácz Elekné unő, (rózsásin selyem ruha, krem csipke, toll-dísz és bordó bár-sony uszályval, (özv. Bogvay Jánosné unő, (Sár-mellék, fekete selyem, uszályval), Székely Gusztáv unő, (vörös csikos szürke selyem uszály-lyal) (özv. Bogvay Antalné, (M. Zsuzsákné, (E-ritinos Kálmánné, Babos Gyuláké, (Schmid Fe-renes unő (fekete selyembe) A vigálmog egész kiválagon kíviradig tartott s a kedélyek mind az utolsó tuzig nem lohadtak.

Egy vadász szerenestellen vége. Antal György gyes-díjazás lakos f. h. 4-én kora reggel vador-zás céljából kiment a Festetics-féle urad. erdőbe lesre. Nemskorára léptek hallott Antal, melyek mindgyere közlekedtek hozta. Antal, hogy min den gyaunt előlertésn magáról, edlugga a bokor-ba puskiált, melynek ravaszát sem eresztette le. A puskiát jarkélekkel elmozdított, Antal elő-húzza a puskiát, melynek közben a vadász, E a lovás Antal hasába furdott. Az a jávészekelőre diasi emberek találtak ra s hazaszállították. de mar holtanulok. Fiatal felesége és 2 gyermek sirtatja a vadorzt

A magyar hírlapirodalom 1889. évben. Időss Szinczei József, az egyetemi könyvtár őrje, a Vas-sarnapj Újság-ban érdekes statisztikát tesz közzé, mely elmondja, hogy a folyó évből hány és mi-lyen hírlap jelenik meg s felsorolja, hogy hogyan szaporodtak a lapok az első magyar újság meg-jelenésétől mind maig. E szerint mostan 600 ma-gyar lap jelenik meg, melyek előfizetési ára orsz-ezesen egy évre 2506 ft 55 kr. Magyar haladás ez az első magyar újságnak, a pozsonyi Magyar Híradóknak megjelenése óta, melynek első példányát 1780-ban olvasták először Rath Matyas szerkesz-tésében. 1868 ban 120 hírlapunk volt; 1873-ban 201, 1879-ben 324, 1882-ben 412, 1886-ban 516 s most 600 lapot olvas a magyar közönség, mely-ből 267 a fovaország, 331 a vidéken és 2 a külföldön jelenik meg. Az idegen nyelvű lapok 1889. Magyarországon 10,75 magyarul beszédo emberre 1 magyar, 15,100 nemetül beszéelő 1 német, 79,895 szlávujára 1 szláv és 82,092 romanra 1 roman lap esik. Az egész világ 41,000 lap és folyóirat jelenik meg s igit által 36,318 ember esik egy lap vagy folyóirat. Az összes politikai napilapokra évenként mindössze 220 frét lehet előfizetni. A magyar lapok közt leg több a folyó-irat: 166. A vidéki lapok 136, a szaklapok 123 politikai lapok 45, vegyes melléklapok 37, egy-hazalap 36, napilapok 22 számmal szerkepel. Ve-gyes tartalmú képes lap csak 8 van; szépirodalmi 13, humoros/ikus 14, hirdetéses 5. Legtöbbszo-ban a gyarmadós a szatnyoknál és folyóiratok-nál; ezek egy év alatt 13—14 darabbal szaporod-tak, Napilap csak egy keletekzett, míg az iskola és egyházi lapok száma 2-vel fogyott. — Ma-gyar napilapokból van Budapest-én 10, vidéken it Parisban 1, a magyar értesítő. — Helyszerint a nagyobb városok a következő számú magyar la-pokkal bírnak: Budapest 267, Arad 9, Szeged 8, Győr 7, Pozsony 7, Debreczen 7, Ezer 7, Pécs 6, Veszprém 6, Ungvár 6, Szabadka 5, Miskolcz 5, Zombor 4. Külföldön csak New-Yorkban és Pa-risban jelenik meg 1—1 magyar hírlap.

Hirdetmény.

Szécsi-Szt László birtokomnál több ezer tölgy s fenőfő, valamint táviradi póz-nák eladók. — Ezen kívül néhány száz elő fenőfő is vágható

Vogler József
savanyúvízforrás tulajdonos
Pétaecson, u. p. Badkersburg.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy nálam egy finom

fél födeles kocsi

van eladó. Régi kocsival is becsérel-tetik. Saját kocsimat a legutányosabb árban fogom szántani.

NAGY FERENCZ
főbírelti kovacs mester A-Lendván.

Faeladás.

A jáhmpusztai közbírtokossági érdő-ben — Zalamegye, Kozmadombja közég határában — szalásalt ugyan 3000 frét-űk elő tölgy haszonja f. é. március 24-én d. e. 10 órákor Kozmadombja közégben nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek előt adati. Az árverezők kötelesek a besz-érték 10% át bántányez fejében az árverés megkezdése előt itenni.

A többi föltételek Román Dániel ur-nál (Barabás) megtekinthetők.